

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J
Time
Committed
Á dělá
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 8.

(408.)

Vol. 18.

satellite **1-416**

Thursday,

April 24,

2008

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Valerie oživila po 38 letech

Je to až generační problém. V šedesátých letech přijeli do Prahy *Swingle Singers* a s neuvěřitelnými vokály přednesly mladému nadšenému publiku zdězovaného Bacha a Mozarta. Tehdy jsem byl nadšen a sháněl jsem jejich desky, zatímco můj starší bratr byl rozhořčen, že někdo chce vylepšovat tyhle hudební velikány.

Ve středu 10. dubna 2008 bylo torontské kino *Royal* svědkem podobného experimentu. Hudebníci z Filadelfie, v čele s harfistkou Mary Lattimore a perkusionistou Jesse Sparhawkem si vzal jako základ Jirešův film *Valerie a týden divů*. K tomuto filmovému skvostu udělali zcela novou hudbu a nutno říci, že to připomínalo v nejlepším slova smyslu experimenty Michaela Oldfielda, který pomocí playbacků dokázal sám zahrát neuvěřitelně promyšlené kompozice. Zároveň jsem si vybavil jiný film ze šedesátých let, *Výtah na popravěšti*, kde hudbu vytvořil během promítání Miles Davis. Hudba k filmu vyšla pak jako samostatné elpíčko. Celý experiment nás vrací svým způsobem i do doby němého filmu, kdy v kině byl klavír a živá hudba patřila k filmu.

Pochopitelně se objevily i námitky: Proč dělat hudbu k filmu, který již dobrou hudbu má. Spíše mně vadila skutečnost, že ve filmu poetický Nezvalův jazyk, byl nahrazen titulký. Valerie se obrací ke svému zachránci s výkřikem „Orlíku!“ V titulcích to byl oslovení: „Eagle!“ V samotném filmu zlo symbolizované upíry působilo spíše komicky a mnohem silnější bylo, kdyby nebylo tak polopatistické.

Každopádně šlo o jeden z posledních záchvěvů československé nové vlny ze šedesátých let a to, že film po osmatřiceti letech inspiruje ke skvělé hudbě je nejen zajímavým experimentem, ale svědčí to o životnosti filmu. Otázkou není, je-li tato metamorfóza přípustná, ale proč se neděje častěji.

Tentokrát se film přetvořil v novou formu. Nebraňme se tomuto převtělování, vždyť v posledku se může objevit něco zcela jiného než to, co bylo na začátku. Kdysi mi jeden malíř vysvětlil, že namalovaný obraz je zcela jiný než to, co bylo na začátku a když si celý experiment domyslíme, pak není to neuvěřitelné, že téměř zapomenutý film z doby počínající deprese inspiruje někoho po mnoha letech, aby opět tvořil?

Připomeňme si jen, že dalším Jirešovým filmem byli normalizační *Lidé z metra* z roku 1974 a na ně reagoval zpěvák Vlasta Třešňák ve své baladě *Z Prahy až na konec světa*. Je to o člověku, který nemá nic ze života než práci v metru a cestu domů někam na Slovensko. Píseň se končí slovy: „Tak tohle jsou ti lidé z metra, pane Jireši!“

Valerie naproti tomu hýří nápady, jde o soubor dobra a zla, neuvěřitelná kamera, film dodržuje rytmus, který hudebníci využili a skutečnost, že film komunikuje napříč generacemi a kontinenty je důkazem, že má i po tolika letech v době krátkých zkratkovitých klipů, co říci. Paul Simon se v *Uvzlých rozhovorech* ptá: „Is theatre really dead?“ V poslední době se v Torontě zrušila řada kin. Možná, že jsme si kladli otázku: „Is cinema really dead?“ Experiment, který zaštilil i český konsulat v Torontu, kdy ve všední den pozdě večer byl sál Royal Theatre zaplněn do posledního místečka, hovoří o opaku.

Aleš Březina

Satellite objevil vytunelované peníze v Tunisku

FOTO: OLGA ČIŽINSKÁ

Finále uvede retrospektivu Václava Táborského

Václav Táborský se letos dožívá osmdesátí let. Při této příležitosti uvede plzeňský filmový festival *Finále*, jehož jsme mediálními partnery, 22. dubna 2008, retrospektivu jeho filmů. Nebude to však jeho jediná prezentace na festivalu.

ABE: Není to tvé první setkání s festivalem, byl jsi zde vloni. Musel na tebe zapůsobit dobrým dojmem, když jsi se rozhodl s ním navázat spolupráci. Čím tě oslovil?

VT: Mně se líbí, že po dobu festivalu tu lidé žijí ve stavu mírné euforie. Celá událost je vysloveně těší, což je vidět ve vysoké návštěvnosti a v tom, že diváci se opravdu zúčastňují diskusí s filmaři.

ABE: V programu je uvedeno, že promítání tvých filmů trvá 56 minut. Co tam bude a který z těchto filmů máš nejraději?

VT: V sekci *Báječní lidé s klikou* se bude promítat *Zablácené město*, *Hostinec*, *Český malíř*, *Nádraží a Dovolená*. Nejraději... nejraději se dívám na filmy, které jsem ještě nikdy neviděl, čili na filmy jiných.

ABE: Není to tvoje jediná prezentace. V programu jsi uveden v cyklu *Dějiny na 8*.

VT: Ve středu 23. 4. Jan Lukeš povede besedu o roku 1968, které se zúčastní Věra Chytilová, Standa Mlota a já. Od středy do pátku také běží sekce *Dějiny na 8*, kterou vždycky uvede můj film *Dějiny na 8*.

ABE: Tvé působení v Čechách a v Kanadě bylo zcela rozdílné. V Kanadě jsi působil jako pedagog v Čechách jako filmař. Do jaké míry tě umělecká tvorba ovlivnila právě při tvé profesi v Kanadě?

VT: Jednak jsem vyprávěl o svých zkušenostech, jednak jsem ve filmu i při vyučování používal stejný

přístup: v Čechách jsem chtěl pobavit diváky, v Kanadě studenty.

ABE: Dnes je pocit, že manažér nemocnice nemusí být lékařem. Myslíš si, že za produkci dobrých filmů nemusí stát lidé, kteří by byli odchovaní filmem?

VT: Ne - a praxe to dokazuje.

ABE: Jak se díváš na zkratkové myšlení, na to že videoklipy běží v galériích?

VT: Je to docela normální, protože naše vnímání se také velice zrychluje.

ABE: V čem vidíš přednost staré techniky, kdy režisér si musel prakticky každý obrázek osahat, před digitální produkcí, která se stále zkvalitňuje?

VT: Řeknu to trochu jinak. Naše výhoda před 40-50 léty byla, že starou technikou jsme si mohli i s krátkým filmem hrát, že jsme měli týdný na točení, stříhání i dokončovací práce. Dneska se tak točit nedá. I třeba hodinový dokument se natočí na video během několika dnů. Zrychluje se vnímání i natáčení.

ABE: Na co se těšíš na letošním *Finále*?

VT: Až budu při besedě o roku 1968 vyprávět, jak jsem 23. 8. 1968 natáčel jako filmový partyzán sovětský vlak s rušičkami v Kostenicích u Pardubic a Rusové za námi poslali tři obrněné vozy, protože jedna tlustá ajznbouhačka na pardubickém nádraží na nás žalovala.

Aleš Březina

satellite 1-416

Agreement # 40005374/Registration # 09089
P.P.L.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222
Fax: 011-420-274-770-929
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca
Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Stefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 491 020 362
Fax: 274 770 929
Aleš Březina - redaktor;
Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:
v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,
pro ostatní svět CND/US \$ 60
v ČR 1000 Kč, na Slovensku 1200 SK
PDF elektronicky \$ 22
V ČR a na Slovensku 200 Kč (240 SK)

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Československý baptistický sbor
(Czechoslovak Baptist Church); 200
Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá
pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán.
Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00.
Středeční biblická hodina v 19:30. Rev. Ján
Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: http://
www.csbbaptist.com/
KITCHENER-WATERLOO: Každou
druhou neděli v měsíci v 17:00 - German
Gospel Church, 223 Union St.E.
Moravští bratři (Moravian Brothers
Church): Bohoslužby pouze anglicky-
neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto,
Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní
správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-
mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a
Metoda (R.C. Church of St. Cyril and
Methodius), 5255 Thornwood Drive,
Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská
omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a
pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00
a so.: 17:00. Farár: M. Verčimák. Tel.: 905/
712-1200, fax: 905/712-0974.

Rímsko-katolický kostel sv. Václava
(R.C. Church of St. Wenceslaus), 496
Gladstone Ave., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby:
neděle v 10:30, pátek v 19:00. Duchovní
správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-
5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol
augšburgského vyznania sv. Pavla
(Slovak Evangelical Lutheran Church of
St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto,
Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev.
Ladislav Kozák. Bohoslužby: nedel' a: 9:30
(angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv.
Marie (Slovak Greek Catholic Church of
St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J
2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00
angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran
Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave.
(Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan
Tóth. Bohoslužby: 11.5. 2008 o 13. hod.

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-
neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch.
správce: Libor Švorčík. St. Adalbert R.C.
Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T
1H2. Tel/Fax.: 416/532-5272
Kingston: Kaple Newman House, 192
Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 17.
5. 2008 v 10:00
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice:
(Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue.
Nejbližší bohoslužby: 17. 5. 2008 v 17:00.
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272
Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby:
18. 5. 2008 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Pharish,
4156 Maple Grove Rd. Nejbližší bohoslužby:
25. 5. 2008 v 18:00

Maličkost

S pokračujícím věkem paměť dostává
tzv. zabrat, což znamená, že její služba
jako kartotéka užitečných i neužitečných
informací se zmenšuje v kapacitě, ač
sídlu je, myslím, nadále v hlavě, tedy
přesněji v mozku a jeho příslušné části.
Odborník by dodal přesnou informaci ve
které.

Rád bych si pamatoval leccos. Někdy
mě napadá, že třeba lidové moudrosti,
stala ještě výbornější, když jsem si v klidu
kdysi v makovičce uchovávané. To už

ale jsou, bezmála ony loňské sněhy...
Ale přesto ne zcela vše, co bych si rád
zapamatoval, aniž bych hledal pomoc v
moudrých knihách, jsem zapomněl. Mezi
taková sdělení patří citát O. W. Holmes:
Život je velká hromada malých věcí.

Anebo, jak pravil W. Blake: Život člověka
se skládá z toho, nač myslí po celý den.
Tak tedy k těm malým věcem... přesněji
jedné. Je to CD, které jsem si nedávno
koupil za výbornou cenu. A ta cena se
obývacího pokoje CD pustil.

Půvabná žena, jež stala se filmovou
hvězdou a legendou, sexuálním
symbolem, manželkou nejen výborného
hráče baseballu ale i významného
spisovatele (Arthur Miller) a údajně i
milenkou významných politiků, žena
nepochybného šarmu a sex-appeal,
stala se takovou hlavně a právě zásluhou
filmu.

Na zmíněném CD zpívá Marilyn Monroe
osmnáct skladeb, včetně těch známých
právě z filmů (Diamonds Are A Girl's Best
Friend a Some Like It Hot).

Jsem milovníkem jazzu (nikoli
odborníkem v té věci, ale také nikoli
úplným laikem) a vyposlechl jsem si už
mnoho znamenitých jazzových
zpěvaček, počínaje tou snad
nejúžasnější, Ellou Fitzgeraldovou. Viděl
jsem i filmy, v nichž Marilyn Monroe
zpívala zmíněné dvě skladby. Ale na
onom CD záznamu bylo dalších 16. A já
jen nehybně seděl v klubovce a
naslouchal. Jaký to sametový, působivý,
s tou či onou skladbou dokonale
souznějící hlas! Přednes, jemné nuance,
dokonalé frázování. Pro moje ucho
skutečný zážitek.

Celý svět zná tuto ženu, dnes legendu,
kontroverzní, slavnou, možná
nešťastnou, nespolehlivou, možná naivní,
pro muže přitažlivou a rozhodně velmi
půvabnou, jako filmovou herečku. Méně
už jako talentovanou zpěvačku. O tomto
jejím talentu přesvědčil jsem se právě
poslechem zmíněného CD záznamu.

A napadlo mě, že kdyby zaměnila
filmovou dráhu za muzikální, byl by její
osud méně smutný?

Vladimír Cícha - Vancouver

Přijďte si zavčítit nebo zahrát volejbal do Sokola!

Cvičební hodiny od 15. září 2007 do 15. června 2008:
Děti - každou sobotu od 15:30 do 17:30 hodin
v tělocvičně klubu „Steeles West Gymnastics“
601 Magnetic Drive, Unit 21
(jižně od křižovatky Steeles Avenue West a Dufferin Street)
Dospělí - každou středu od 20:00 do 22:00 hodin
Volejbal - každé pondělí od 19:30 do 22:00 hodin
George Harvey Collegiate Institute, 1700 Keele Street
(jižně od křižovatky Eglinton Avenue West a Keele Street,
vjezd na parkoviště z ulice Bicknell Avenue)
Informace:
Hana Jurásková (905) 838-2541, Jan Waldauf (416) 535-1413

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 804)
E-mail: slepcikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin
opakování v úterý v 8:00 hodin
na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 804)
E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:
P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.
Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se
nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.
Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému
pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,
ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.
Přebírání původních článků a informací je možné,
pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha,
která se diskusí sleduje.
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá
za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada, through the Publication
Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian
Heritage
Patrimoine
canadien

Kalendář

- 30. 4. (st) 19:30
Boris Krajný, piano recital
Program Scarlatti, Bach, Mozart,
First Unitarian Congregation,
175 St. Clair Avenue West, Toronto
Výroční schůze s občertvením
Lístky: 416/203-7120

4.5. (ne) 17:00
Nokturna
Boris Krajný -piano
Program: J. Suk, S. Rachmaninov,
K.Stavický, F.Chopin.
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.
Lístky: 416/439-4354

8. 5. (čt) 20:00
Torontský symfonický orchestr řízený Kerry
Stratonem,
piano Boris Krajný,
Koncert pro klavír a orchestr od
Maurice Ravela.
Lístky: 416/499-2204

10.5. (so) 18:00
Šestnáctý vídeňský ples na podporu
Torontské
filharmonie.
Orchestr pod vedením dir. Kerry Strattona
hraje k poslechu a tanci. Lístky: 416/499-
2204
Royal York Hotel

10.5. (so)
Sokolský majáles
Hala kostela sv. Václava

11.5. (ne) 20:00
Karel Gott v Roy Thomson Hall

11.5. (ne) 20:00
Boris Krajný piano
program L. Janáček, J.Suk, E. Schulhoff, K.
Stavický, G. Klein
Komorní společnost Hamilton
Lístky: 416/499-2716

25.5. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Božena Fernáčová - soprano

Boris Krajný opět v Torontu

Pianistu B. Krajného není třeba představovat. Při svých častých cestách po Severní Americe se většinou zastavil v Torontě, buď v sólovém vystoupení nebo s orchestrem. Naposledy se tak stalo právě před rokem, kdy se vracel z Washingtonu a New Yorku, kde měl dva úspěšné koncerty v rámci *Festivalu české hudby dvacátého století*. V Torontu byla příležitost zahrát na večeru pořádaném českou komunitou při odchodu našeho prvního torontského konzula Petra Mikysky. Boris Krajný hrál dokonce na svém pianu v kostele sv. Václava. Piano, které věnoval české veřejnosti v Torontu a které bylo dopraveno z České republiky pět dnů před koncertem. Netřeba dodávat, že koncert byl vynikající a že Petr Mikyska byl velmi dojat a většina přítomných byla nadšena hlavně *Tokátou* českého skladatele Klementa Slavického, kterou jsme v Torontu slyšeli poprvé. Tentokrát bude B. Krajný hrát, kromě děl Josefa Suka, Frederika Chopina a Sergeje Rachmaninova, tři skladby tohoto vynikajícího moderního skladatele.

B. Krajný se narodil v Kroměříži, kde absolvoval konzervatoř. Jako šestnáctiletý byl přijat na Akademii múzických umění v Praze a studoval pod vedením významného pedagoga profesora Františka Maxiana, později u Ivana Moravce. Již během studia vyhrál několik klavírních soutěží, největší pak v italské Senigalii a od té doby mohl koncertovat i v cizině, přestože jeho oba bratři byli od roku 1968 na Západě. Učit ovšem nemohl. Až v roce 1990 byl přijat na katedru pianu na Pražské AMU, kde vychovává koncertní pianisty. Procestoval skoro celý svět, jednak jako sólista slavného Pražského komorního orchestru (USA a Jižní Amerika), tak České filharmonie (Japonsko, Austrálie, Jižní Afrika), Brněnské filharmonie (USA), vystupoval v Kuala Lumpur, Tokiu, atd. V Severní Americe s orchestry v Milwaukee, New Jersey, Torontu, Edmontonu atd.

V Torontu pak vystoupil s Torontským symfonickým orchestrem, Torontskou filharmonií, s Orchestrem mozartského festivalu a v četných sólových vystoupeních. Tentokrát zahájí své turné 30. dubna na koncertě pro Mozartovu společnost, 4. května bude mít recitál v kostele sv. Václava v rámci Nokturn. 8. května hraje jako sólista Torontské filharmonie pod vedením Kerryho Strattona v Ravelově klavírním koncertu v northyorském Art Centru (bývalé Ford Center), 11. 5. v Hamiltonu (Chamber Society) a 21. 5. a 25. 5. bude doprovázet sólistku slovenské státní opery Boženu Ferenáčovou na večeru Mozartovy společnosti v Unitarian congregation, 175 St. Clair Avenue West) a v Nokturnech na Masaryktownu. Vyvrcholením bude zřejmě recitál 4. května a Ravelův klavírní koncert 8. května 2008.

Podrobnosti o prodeji lístků: 416/499-2716.

M.K.

**Toto číslo bylo dáno do tiskárny 15.4.2008 v 23:23
Příští číslo vyjde: 8.5.2008**

**MMI uvádí Nokturna 4.5. 2008 v 17:00
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto**

Boris Krajný -piano

Program: J. Suk, S. Rachmaninov, K.Slavický, F.Chopin.

Lístky: 416/439-4354

SOKOLSKÝ MAJÁLES

SOBOTA 10.5.2008

Ve společenské hale kostela sv. Václava
496 Gladstone Avenue Toronto

K tanci a poslechu hraje: Míro Letko

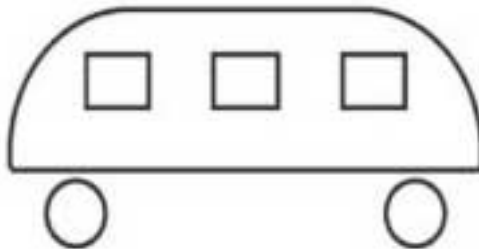
Vstupné: \$ 25,00 \$ 20,00 v předprodeji do 4.5.2008

Vělejte se bude poslehat s obdivem a štěstím a jiskřivě bohat.

BOHATÁ TOMBOLA

Předprodej vstupenek: Kithchener - J.Koříšková 519 743 7123
Toronto - H.Jurešková 905 838 2541
A.Janas 905 884 9829

Test pro děti předškolního věku

Kterým směrem jede autobus, která je přední a která zadní strana autobusu?
Jede doleva nebo doprava?
Nemůžete se rozhodnout?
Pozorně si znovu prohlédněte tenhle dětský obráček.
Odpověď naleznete na straně 11.

Czech & Slovak Institutions

**České velvyslanectví
Czech Embassy**
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

**Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy**
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu
Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu
Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic
Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077,
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Vancouver, BC
Honorary Consul: Michael D. Adlem
1055 Dansmuir St., 23 poschodi,
Vancouver, BC V7X 1J1
Tel.: (604) 891-2296,
fax: (604) 683-6498
E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

Winnipeg, MB
Honorary Consul: William Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.:(204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

Honorary consulates of the Slovak Republic
Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3,
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovít Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
1 King Street West, Suite 1202
Toronto, ON M5H 1A2
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martinek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
200-247 Abbott St.
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
www.slovakia.org
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraft@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

Dr. Petr Munk

Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

**MEDICAL AND RELAXATION
TREATMENTS
MASSAGE THERAPY
HOT STONE TREATMENT**

**MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.
AT**

**TAKÉ NABÍZÍME
NATUROPATIE, HYPNOTHERAPIE,
SHIATSU, YOGU, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU AID.**

**NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠŤOVNY
KRYJÍ VYBRANÉ LÉČBY!**
2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

**E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786**

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.
Tel.: (416) 530-4222
e-mail: abe@zpravy.ca
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

**Canada-Czech Republic
Chamber of Commerce**

**Kanadsko-česká
obchodní komora
CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE**

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: trade@ccrcc.net
www.ccrcc.net

Interview s Eugenem Suchoňom

Čo o ňom vieš?

Narodil sa pred 100 rokmi

V tomto dňa 4. októbra 2008 unikátnom programe sa dozvieš v krátkom čase veľa o človeku, ktorý svojou hudbou otvoril i to najcitlivejšie srdce poslucháča, dozvieš sa o jeho živote a diele formou, ktorá je zábavná a poučná. Každého z nás musí naozaj hriať na srdci ak číta v encyklopédii o ňom: *Skladateľ Eugen Suchoň sa radí medzi najvýznačnejších reprezentantov súčasnej Slovenskej hudby. Od úplného začiatku práca umelca bola reprezentatívnym prejavom modernej Slovenskej hudobnej kultúry. Oboznámila Európsku hudobnú scénu s typickým psychologickým svetom Slováka a jeho národnú etiku na vysokom umeleckom stupni, v duchu základných tendencií Európskej hudby dvadsiateho storočia.* Áno, takto sa o Suchoňovi vyjadrujú v encyklopédii. Položme si ruku na srdce! Co o ňom vieme? Niektorí nepoznajú ani jeho meno! Nuž, teraz máte naozaj možnosť spoznať človeka, ktorého stvární jeho vnuk Zijúci v Toronte na scéne, na ktorej sa odvinie to, čo vám doplní chýbajúce časti o skladateľovi, alebo... jednoducho - sám sa vám predstaví v rozhovore s našou Slovenskou hlásateľkou Katkou Homolovou v našich *Hudobno Poetických Skvostoch - Interview so Suchoňom*. Ešte na záver jeho povzdychnutie si z knihy

EUGEN SUCHOŇ

Život plný hudby: Svoj osud si človek spríada sám. Z chvíľ družnosti, priateľstva, náhod a snov, ktoré sa raz stali, alebo sa ešte len stanú. Treba len s nesmiernou húževnatosťou a úsilím zúročiť talent, ktorý sme dostali do vienka a hoci i za cenu prehriev nebát sa ísť ďalej, k svojmu cieľu.

Oľga Turok

Aby se to už neopakovalo

Ústav pro studium totalitních režimů a Filozofická fakulta Univerzity Karlovy uspořádá výstavu o dějinách K-231 - Srdružení bývalých politických vězňů „Aby se to už neopakovalo“. Výstava by měla být slavnostně zahájena v pondělí 21. dubna 2008 v hlavní budově Filozofické fakulty v Praze. U příležitosti vernisáže se má uskutečnit diskuse s bývalými členy vedení K-231 Otakarem Rambouskem a Radovanem Procházkou.

Výstava je věnována dějinám K-231, který byl jedním z významných projevů oživení občanské společnosti v roce 1968. Zvolená koncepce umožnila také postihnout širší kontext celého období komunistického režimu se zaměřením na následující témata: politická represe v letech 1948 až 1968, pokusy o rehabilitaci a odsouzení komunistických zločinů v roce 1968, nekomunistické tradice Pražského jara, představitelé K-231 a pestré osudy jeho členů po ukončení činnosti klubu v září 1968. Výstava obsahuje celkem patnáct tematických panelů a čtyři vitríny s ukázkami dobových dokumentů a publikací o K-231. K výstavě bude vydán katalog s rozsáhlou obrazovou přílohou. Dějinám K-231 bude věnována také edice dokumentů, kterou v roce 2008 připravuje Ústav pro studium totalitních režimů k vydání.

www.ustrcr.cz/cs/k-231

Petr Chudožilov: Hitchcock

V dubnu roku 1982, právě jsem s celou rodinou včetně psa emigroval do Švýcarska, mě jednou takhle v neděli napadlo, trochu si vyrazit za Basilej, město, jež se mělo stát našim novým domovem. Namířili jsme si to proti proudu číperné říčky jménem *Wiese* a s pietou kroupali poslední arašidové věnečky, jež jsme si přivezli jako sladké pohlázení staré vlasti na rozloučenou. Přifířel pták připomínající kosa a toužebně se mi zahleděl do úst. Spořádal darované drobků, legračně poskočil jakoby poklonou vzdával díky a střemhlav skočil do vody. Procházel se po dnu říčky a zobákem obracel oblázky v naději, že najde ještě něco k zakousnutí. Tak jsem poprvé v životě spatřil skorce, jehož podobu a zvyky jsem až doposud znal pouze z vyprávění a obrázků.

Wiese, ve slovníku jsme našli, že to znamená totiž co *Louka*, se od první chvíle stala uzočným, ale důležitým můstkem, po němž jsme se pokoušeli citově přejít do cizího života. Vidali jsme zde lovcí leďňáčky, hnízdicí žluvu a dokonce vzácného krutihlava ohroženého vymřením, to vše nějaké tři kilometry od středu města! Potkávali jsme domorodce, venčící psy ale někdy i kozy, kteří k nám promlouvali nesrozumitelným dialektem švýcarské němčiny, ale zřetelně přátelsky a povzbudivě. Dočetli jsme se, že složení vody ve *Wiese* už od středověku ovlivňovalo průmyslový a demografický vývoj města zatímco levý basilejský břeh Rýna byl zásobován vápenitou vodou z Jury, nehodící se k provozování řemesel, na pravém břehu tvořícím tak zvanou Malou Basilej se od nepaměti usazovali koželuhové a barvíři, jimž měkká voda ze Schwarzwaldu přiváděná *Wiesou* velmi vyhovovala a vytvářili tak základy pro pozdější vznik dnes světově známého basilejského chemického a farmaceutického průmyslu. Díky *Wiese* se Malá Basilej stala a podnes zůstala lovištěm drobného člověka, chudobnějšího nežli ti na druhém břehu, ale zato srdečnějšího, s nekomplikovaným vztahem k cizincům.

Říče, plynoucí mezi Švýcarskem a Německem, se stal osudným její příhraniční charakter. Už v roce 1852 Švýcarsko podepsalo dohodu s Velkovévodstvím Bádenským, umožňující německé straně vybudování bezelční silnice, procházející povodím *Wiesy*. V roce 1975 byla státní smlouva nově formulována a začaly přípravy projektu. Téměř současně ekologové zahájili boj za zachráněnou jedinečné přírodní lokality. Obecně je samozřejmě na německé i švýcarské straně uznáváno, že řeka je lepší než silnice. Vzácným ptákům, obojživelníkům, hmyzu a jedinečné flóře by se neměl brát jejich domov. Ví se, že stavba je spojena se značnými geologickými riziky. Bezelční silnice v moderní Evropě bez hranic je anachronismus, zejména má-li být vedena v bezprostřední blízkosti ochranného pásma, kde se tvoří pitná voda. Na straně druhé, smlouva je jednou smlouva a musí se dodržet, mezinárodní zájem má přednost před lokálními představami o uspořádání světa. Konec konců, autem jezdí každý rád, akorát že nikdo nechce, aby silnice vedla právě jeho zahradou.

Éra složitých právních jednání, demonstrací a hladovek skončila letos 6. února prvním stavebním zásahem. Policajti a hasiči očesali z korun stromů řetězy přikované aktivisty a ke slovu přišly dřevorubecké pily. Vykližení areálu od sympatizantů a čumilů proběhlo nenásilně, jenom nějaký pes velikosti jezevčika, pro věčnost budíž zaznamenáno, že se jmenoval Šnůpi, se vrátil do zakázaného prostoru a pokusil se sežrat policajta. „Je to dobré znamení, když je respektován právní stát!“ spokojeně prohlásil jeden místní švýcarský politik. Za trest jsem mu na fotografii v novinách přimaloval oslí uši, tak jak jsem to kdysi dávno dělal Husákoví. Už to vypadalo, že budeme muset vytáhnout z hrobu Alfreda Hitchcocka, aby nám zorganizoval ptáky k novému útoku, ale hned týden poté, 12. února, jsme si v Basileji 58,2 procenty odhlasovali, že tu silnici nechceme. Vyhraje ve finále právo nebo rozum?

18.2.2006

Psáno pro ČRO 6. Otištěno s vědomím autora.

Spomínáme na sestru Lenku Wetrowetz

Lenka Wetrowetz, rodená Jakob sa narodila dňa 2. mája, 1911 v mestečku Zababal, v niekdajšej Juhošlávi. Maminku stratila ako dvojiročná. Vychovala ju rodina jej tety a strýka, ktorí mali zri vlastné a dve adoptívne deti. Bola to kresťanská rodina, ktorá navštevovala cirkevný zbor Metodistov v meste Vrbas. Lenkina teta si všimla jej hudobné nadanie a už v ranom veku jej zariadila lekcie hry na klavír. Lenka tým bola nadšená a neskôr vyštudovala hudobné konzervatórium.

V roku 1936 sa vydala za Otta Wetrowetz a presťahovala sa do vtedajšieho Československa. Narodila sa im dcéra Otilia. Rodina žila v Bratislave. Lenka tu najprv dávala lekcie hry na klavír a po niekoľkých rokoch sa zamestnala v knižničnej práci. Bola členkou miestneho cirkevného zboru Baptistov a spievala v tamojšom zborovom spevokole.

V roku 1967 sa Lenka s manželom presťahovali do Nemecka. V tej dobe už mali dvoch vnukov, Tomáša a Martina. Vnúčatá im veľmi chýbali, obzvlášť po presťahovaní ich dcéry s rodinou do Kanady v roku 1968. Starí rodičia ich navštívili v Kanade niekoľkokrát.

Po smrti svojho manžela sa Lenka stahovala opäť, a síce do Kanady, kde od roku 1982 žila v rodine jej dcéry. Bola im veľkou pomocou, starala sa o svojho najmladšieho vnuka Jána, varila,

upratovala, pracovala v záhrade. Ku svojej znalosti nemčiny, maďarčiny a slovenčiny, pridala teraz nový jazyk, angličtinu, ktorá jej išla veľmi dobre. Lenka bola členkou Československého baptistického zboru v Toronte. Obecenstvo tohoto miestneho cirkevného spoločenstva si veľmi zamilovala. Pán Boh požehnal sestru Lenku 12 pravnučatkami, s ktorými si veľmi dobre rozumela a vždy sa o ne hlboko zaujímala.

Svedčila im a neustále sa za ne modlila. Na svojom obľúbenom hudobnom nástroji, piáne, hrávala až do posledných týždňov jej života. Jej Pán a Spasiteľ, Ježiš Kristus, odvolal sestru Lenku Wetrowetz do jej nebeského domova dňa 2. februára, 2008 v požehnanom veku 96 rokov.

Spomienka a rozlúčka so zosnulou sestrou Lenkou Wetrowetz sa konala v sobotu, dňa 9. februára, 2008 v ontarijskom mestečku Georgetown. Pred nami vyzval obraz osobnosti Pánom Bohom mimoriadne pozhnannej, obdarovanej a oddanej svojmu Pánovi, ktorá s láskou slúžila svojej rodine a svojim blíznym. Jej rýdzy záujem o život je pre nás veľkou inšpiráciou, jej životný štýl je vzorom, hodným nasledovania.

Celý rodine sestry Lenky Wetrowetz, obzvlášť jej dcére Otilii s manželom Jánom, vnúčatkám Tomášovi s manželkou Vincenzou, Martinovi s manželkou Janette, Jánovi s manželkou Hannou, ako aj pravnučatkám Danielovi, Patrickovi, Alexandre, Susan, Holly, Rebecce, Katherine, Michaelovi, Caroline, Beatrice, Samuelovi a Mattiasovi a tiež všetkým jej priateľom, známym a bratom a sestrám z torontského cirkevného spoločenstva vyslovujeme úprimnú sústrasť.

Ceskoslovenský baptistický zbor v Toronte a kazateľ Ján Banko

Za MUDr. Norbertem Každanem

Narodil sa 5. kvétna 1916 v Rize v Lotyšsku a zemrel 22. března 2008 v Jewish General Hospital v Montrealu. Recepcie na rozlúčenou se konala 30. března v Montrealu. Pohřbení obřady budú vykonány v katedrále sv. Jakuba v Praze, "v městě, které miloval". Mezi těmi dvěma daty proběhlo téměř 92 roků. V roce 1934 dokončil střední školu, v roce 1936 se zapsal na lékařskou fakultu Karlovy univerzity. Po uzavření vysokých škol 17. listopadu 1939 utekl do Bratislavy, kde se zapojil do odboje. V roce 1943 byl zatčen Gestapem a vězněn v Kounicovské koleji v Brně a v koncentračních táborech Osvětimi a Buchenwald. Po návratu dostudoval medicínu a promoval 12. dubna 1946. Jako lékař pracoval v nemocnici v Kolíně, pak na Druhé klinice orthopedické UK v Praze a na chirurgickém oddělení na Bulovce. V roce

1950 byl vzat do vazby a odsouzen za velezradu na 12 let, během kterých pracoval jako lékař na táborech a ve věznicích. Po propuštění z vězení v r. 1962 pracoval jako dělník na stavbách v Praze. V roce 1965 emigroval do Kanady, pracoval v různých anglických a francouzských nemocnicích jako resident a od roku 1970 ve vlastní ordinaci. V roce 1967 se oženil s Evou Tagwerker. (Podle archivu Aloise Fogla)

Dr. Každanovi se dostalo řady vyznamenání včetně Masarykovy ceny od Československé vlády, ceny Jana Masaryka, German-Canadian ceny přátelství od německého velvyslanectví v Kanadě, čestného členství Československého sdružení v Kanadě, Sokolské župy Kanadské a rakouských, německých a litevských spolků v Montrealu. Ale snad největšího uznání

se mu dostalo od jeho spoluvězňů. Vilém Hejl a Karel Kaplan ve své knize *Zpráva o organizovaném násilí* zaznamenali: "Celou řadou táborů prošel dr. Norbert Každan, za nacistické okupace vězněn v Osvětimi. Dr. Každan se na tyto svoje zážitky odvolával za konfliktů s veliteli: "Tam neměl žádný obyčejný esesman právo měnit moje rozhodnutí. Toto právo měl pouze eseslékař. Vy nejste odborník." O jiném "každanovském okamžiku" se mně zmínila Eda Ottová. Pochází z doby, kdy dr. Každan byl vězněn komunisty. Po Alexe se Slánským a spol. začali do komunistických kriminálů přicházet jako vězni komunističtí hodnostáři. Někteří se samozřejmě považovali za něco lepšího než reakcionářská pakáz. Dr. Každan jednoho z těchto výtečníků oslovil: "Vy, když sundáte uniformu, tak jste h... Já, když sundám uniformu, tak jsem pořád lékař."

Setkal jsem se s Dr. Každanem několikrát na sletech. Choval se vždycky uhlazeně, ale já měl dojem, že za tou uhlazeností se skrýval silný a odvážný, snad i dobrodružný muž, jemuž nedobří lidé by se měli moudře vyhnout. Snad nejsilnější tento dojem potvrdil Lumír Salivar - sám politický vězeň a muž mnoha ctností, jehož rozloučení následuje: No, psát něco o Norbertovi je příjemné, protože to byl člověk podle mého gusta. Inteligentní, vzdělaný, zásadový někdy až do krajnosti, čímž si leckdy vytvářel odpůrce a myslím i vyložené nepřátele. Ale když někoho "jmenoval" svým přítelem, pak na něho nedal dopustit. Jako lékař byl vynikající, ani nevím, měl-li nějakou specializaci. Já ho poznal jako ládrového lékaře a vím, že dělal všechno. Od chrípek až po vážné důlní úrazy. A nenechal si od bachařů do svého řemesla mluvit. Když mu "zdravoták" začal mluvit do toho, koho a na jak dlouho má nechávat

DR. KAŽDAN - TŘETÍ ZLEVA (VEDLE EDY OTTOVÉ)

Finančial

Kursovňí lístek

100 Kč	6,65 CDN \$
100 SK	5,14 CDN \$
1 CDN \$	15,03 Kč
1 CDN \$	19,45 SK
1 US \$	1,02 CDN \$
1 EUR	1,66 CDN \$

Toronto Star - 12. 4. 2008

1 CDN \$	15,63 Kč
1 EURO	25,04 Kč
100 Sk	77,52 Kč
1 US \$	15,89 Kč

CNB - 11. 4. 2008

PRAGUE
FINE FOOD EMPORIUM
CATERING • PRIVATE DINNER PARTIES • ALL DAY BREAKFASTS
AUTHENTIC EASTERN EUROPEAN CUISINE SINCE 1988

6388 Queen St. W. Toronto ON M3J 1S4
tel: 416-504-5787 fax: 416-504-5524
catering@theprague.ca www.theprague.ca

a které vězně ano a které ne na marodece a osvobodit je dočasně od práce, tak to se hned rozčílil, hodil stetoskop na nejbližší postel, doslova ze sebe strhal bílý plášť a se svým řemeslem "praštil" a zdravoták měl moc práce pana doktora uklidnit a přemluvit ho, aby své rozhodnutí, že tedy půjde fátat, odvolal. Norbert byl velice obávaný a nemilovaný speciálně u bomžáků, u některých vězňů bylo jejich bomžáků zcela veřejným tajemstvím. Ty, kteří neměli zcela evidentní chorobu nebo úraz, zcela prostě z ordinace vyhodil a mnohdy vlastníma rukama. Většinou to skončilo zcela regulérní bitkou. A pan doktor se uměl prát. A když takového bomžáka dostal pod nůž, tak mu to marodění řádně osladil. Hypokrates nehypokrates. Mám dojem, že na takové vězně si schovával obzvlášť tupé skalpely. Norbert pro mnohé politické vězně zůstává v paměti jako výrazná lágrová postavička. Dost nepráve. Možná, že někdy byl svérázný, což mu na cti nikdy neubíralo. Jako lékař se snažil (až na ty bomžácké výjimky) vězňům pomáhat. A dlužno říci, že velmi úspěšně.

Norbert tedy už není mezi námi, odešel kamsi do toho Velkého Muklheimu spíš si jen popovídat a zavzpomínat, protože tam už to svoje řemeslo nepotřebuje. A tady zůstává v našich myslích a ve vzpomínkách jako člověk, kterého jsme měli to štěstí potkat v té rudé době, kdy ho bylo nejvíce zapotřebí.

Takže žádné "sbohem Norberte", ale "na shledanou."

Josef Čermák

Česká a slovenská televize na internetu!

nova prima JOJ 1 2 1 2

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!
www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

oprávněný distributor českých filmů uvádí
premierové komedie režiséry Karin
Babinské

PUSINKY

roadmovie o třech dívkách, které se nedostaly na vysokou
a tak si vymyslely supercestu do Holandska - pracovat
na farmě, louky, krávy, a krásný život při cesatování.
Všecko je však hrozně zamotané a nakonec to dopadne jinak.

Dále uvádíme filmy:

ŠKODNÁ - napínavé vyšetřování vraždy v sázkové kanceláři
HODINA KLAVÍRU - film s B.Polívkou a P.Liškou
CESTA DO VÍDNĚ A ZPÁTKY - komedie o setkání s bývalou láskou
Krátké komedie s oblíbeným hercem Miroslavem Donutilem
v programech

3 + 1 S MIROSLAVEM DONUTILEM NA RŮZNÁ TÉMATA
a poslední část příběhů lidí, kteří utkali za svobodou

PŘÍBĚHY ŽELEZNÉ OPONY 31 - 39

A nakonec oznamujeme radostnou zprávu pro ty, kteří mají rádi starší televizní
seriály, uvádíme následující ve výborné obrazové a zvukové kvalitě:

ARABELA 1 - 13 (1977)

TAKOVÁ NORMÁLNÍ RODINKA 1 - 8 (1971)

CHALUPÁŘI 1 - 13 (1975)

NÁVŠTĚVNÍCI 1 - 15 (1983)

Vyžádejte si bližší informace.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a
zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

E-mail: video.el@videocanada.com

www.videocanada.com

<http://www.videocanada.com>

Korespondence ohledně letecké dopravy do Kanady

Vážený pane náměstků,
Jsem místopředsedou Českého a slovenského sdružení v Kanadě a před lety jsem pracoval jako vedoucí výpočetního střediska ČSA. Zrušení přímých letů do/z Montrealu a jejich omezení jen na letní sezónu do/z Toronto nepříznivě postihlo mnoho Vašich klientů, kteří služeb ČSA využívali a domnívali se z vlastní zkušenosti, že lety jsou celý rok plně vytížené.

Od 14. 4. - 10. 5. budu v České republice a tak bych se rád s Vámi sešel k prohoření strategie Ministerstva, které ostatně je leteckým regulátorem.

Pan ministerský předseda Mirek Topolánek, který zde nedávno byl nám na otázky nebyl schopen fundovaně odpovědět.

Sdělte mně prosím, kdy by Vám schůzka vyhovovala.

Srdečně zdravím,

Miloš Šuchma

Vážený pane místopředsedo,
dovoluji mi abych Vám k Vaším otázkám ohledně letecké dopravy do Kanady odpověděl následující.

Důvod, proč České aerolinie změnilly model operování do Severní Ameriky a od letošního léta přešly na sezónní provoz letů do kanadského Toronto, je čistě ekonomický. Klíčovým faktorem při zvažování budoucnosti linek do Kanady byly obchodní výsledky na těchto trasách a také výhled na příští období.

Na linkách do Kanady je bohužel velmi malý potenciál lokálního trhu, tzn. české a kanadské klientely cestující mezi oběma zeměmi. Především linky do Kanady vykazují vysokou sezónnost, která se projevuje tím, že zatímco v letní sezóně byly linky do Kanady poměrně zaplněné, v zimní sezóně nebyly České aerolinie schopny udržet provoz samostatných linek ani do jedné z obou dříve nabízených destinací, tedy do Montrealu a Toronto, a to dokonce navzdory snaze stimulovat poptávku v mimosezónním období razantním snížením cen. Většinu zimní sezóny proto byly České aerolinie v zájmu udržení pouze přítomnosti na trhu nuceny provozovat pouze 2-3x týdně kombinovanou linku Praha-Montreal-Toronto. Při kombinaci vysokých nákladů na mezipřistání a nízkých cen letenek v mimosezónním období byly tyto lety velmi ztrátové.

Dřívější model provozu do Kanady tak byl z celoročního pohledu značně neefektivní. Společnost si v podstatě musela celoročně držet letadla i personál jen kvůli špičkové sezóně. V novém modelu provozu se České aerolinie hodlají v Kanadě soustředit pouze na hlavní sezónu a zároveň budou zajišťovat lety jen do silnějších z obou destinací - Toronto. V mimosezónním období se pak letadlo využije na charterové lety do teplejších destinací. Takový provoz je z pohledu Českých aerolinií výrazně efektivnější.

Častým argumentem pro zachování letů v původním rozsahu je zrušení víz do Kanady, které by mohlo zvýšit turistiku mezi Českou republikou a Kanadou. Pro efektivitu letů do Kanady je ale podstatné jejich využití obchodní nebo business klientelou, jejíž cestování není na existenci nebo zrušení vízové povinnosti přímo závislé. Kromě toho se předpokládá, že zvýšená poptávka turistické klientely vlivem zrušení víz se bude logicky koncentrovat zejména do letních měsíců, tedy právě do období, kdy provoz zůstává zachován.

Zároveň mi dovoluji uvést, že Ministerstvo dopravy nemůže ovlivňovat obchodní strategii Českých aerolinií a jako regulátor v oblasti letecké dopravy musí ke všem leteckým dopravcům přistupovat transparentním a nediskriminačním způsobem. České aerolinie jsou akciovou společností fungující striktně na ekonomických principech. Navíc více jak 90% akcií, které tvoří majetkovou účast státu v této společnosti, náleží Ministerstvu financí a nikoliv Ministerstvu dopravy.

Vážený pane místopředsedo, věřím, že poskytnuté podklady jsou dostačující pro zodpovězení Vašich otázek ohledně letecké dopravy do Kanady a objektivně informují o zavedení nového modelu operování do Severní Ameriky. V případě že bude dále trvat Váš zájem o osobní schůzku v době Vašeho pobytu v Praze, dejte mi prosím vědět.

S úctou, se srdečným pozdravem a přáním příjemného letu

Ing. Ivo Vykydal

náměstek ministra dopravy

tel. +420 225 131 181

fax +420 225 131 220

e-mail ivo.vykydal@mder.cz

Došlo e-mailem

Jsem s dcerou zákaznice ČSA od samého začátku kdy začaly létat do Toronto. Létávaly jsme dvakrát až třikrát ročně a každému jsme ČSA doporučovaly. A za naši loajalitu nám ČSA dala velkou ránu! Dcera porodila dvojčata, a nyní rozhodně s nimi nebudeme někde přeseďat, což znamená, že pro nás přestanou návštěvy ČR. Byly bychom ochotné na jaře a na podzim zaplatit více peněz, jen aby bylo aspoň jedno letadlo týdně.

Radmila Locherová

7. 4. 2008

České aerolinie

Praha-Tomáš Podlipný-Neviditelný pes-
Tak se slaví! Vedení ČSA udělalo 1. dubna v hangáru E opulentní mejdan v ceně cca 2,5 mil Kč pro zaměstnance. A tak se na velkolepé laserové show sešlo celé vedení spolu se zaměstnanci APC, tj. úředníky, kteří sedí v budově vedení ČSA. Techniků a létajících personálu bylo silně poskrovnu. Proč? Protože podle zdravého rozumu není co slavit. Slavit, že vedení dostalo společnost do černých čísel? Ano, to by jistě byl důvod k oslavě, kdyby to byla pravda. Vedení podniku podnik rozprodalo a bije se v prsa, jak to dobře udělalo.

Druhá nejstarší aerolinka v Evropě dnes nemá ani letadla, ani cargo, ani catering. Prodává někdo normální hotelovou restauraci, když ví, že lidé musí jíst? A prodá ji, když jí před tím nákladem několika milionů zrenoval, aby vyhovovala přísným evropským normám? Ale lidé, kteří si píší za jméno MBA, to klidně udělají a ještě tvrdí, jak je to výhodné! A cargo? Přeprava nákladů je a vždy bude velice lukrativní záležitost. A tak aerolinie prodali cargo terminál. V televizi ing. Lašák tvrdil cosi o transparentnosti prodeje jakési firmě, která sídlí v panelákovém bytě a vlastniji bývalý zaměstnanec. Proč se tedy scházel ve Wings Clubu s bývalým pracovníkem StB a šéfem Omnipolu? On je skutečným vlastníkem Skyportu, což je nový název Carga ČSA. Díky těmto

machinacím je současná cena podniku nižší než bankovní poplatky, které vyberou banky za rok od svých klientů! Tvrdík s pozhěním ČSSD rozhodl naprosto nesmyslně o nákupu letadel Airbus A320, které podnik nepotřeboval. Samozřejmě, že je zapotřebí omladit flotilu, ale proč neletadlem, které vychází z typu, který je dobře zavedený? Boeingy 737 mají na Ruzyni velmi dobře zavedenou opravárenskou bázi s kvalifikovanými mechaniky. Přeskolení mechaniků na novou generaci Boeingů 737 trvá sedm dní, pilotů 6 až 8 hodin. Přeskolení na Airbus trvá u mechaniků 180 hodin, u pilotů přibližně stejně... Plus nákup trenážerů, nových přípravek, náhradních dílů atd. Aerolinie se tímto nesmyslným nákupem neuvěřitelně zadlužily. Nikdo se nenamáhal řešit problém dálkové flotily, která stárá. Říká se mezi zasvěcenými, že Airbus přispěl nemalou částkou na volební kampaň ČSSD.

Po příchodu ing Lašáka se začaly dít věci. Pánové s MBA za jménem se domnívali, že mají před sebou hordu nesvéprávných blbů a ne lidí, kteří jsou většinou s letištem spjatí celý život. Tak vyhlásili několik kampaní, z nichž jedna se jmenovala: „Pomozte nám roztočit motory“, kdy udiveným zaměstnancům rozdali vějíře, kde na jedné straně bylo vstupní ústrojí motoru a z druhé strany na každém listu nějaké neuvěřitelně stupidní heslo jako „NAŠE VIZE: - Být první volbou při cestě letadlem do a z České republiky. - Udržet vysoký standard kvality a bezpečnosti našich služeb. - Vytvářet pracovat na zlepšování. NAŠE MISE: „pomáháme lidem poznat svět, lidé jsou u nás na prvním místě.“ „Komunikujeme a jsme proaktivní!“ „V jednoduchosti a efektivitě je naše síla“. Skutečnou perlu mezi těmito žvásty je: Lépe platící cestující bude mít nárok očekávat lepší služby. Tomu konkuruje: Budeme mít větší a modernější dálkovou flotilu. A navíc dodnes nevím, co je to být proaktivní... Pro cestující udělali skutečné maximum. Maximálně ořezali jídlo na palubě. Počet obsluhujícího personálu snížili na bezpečnostní minimum. Dálkovou dopravu ve skutečnosti zrušili. Zejména je pikantní, že ing. Lašák se nechal slyšet v televizi, že jedinou dálkovou linkou, na které se Airbus A310 zaplatí, jsou destinace v Kanadě. A tak se zruší lety do Kanady a létá se jenom do New Yorku. Měsíc po zrušení vizové povinnosti do Kanady ČSA linky do této země ruší... Jídlo na palubě, které bylo u ČSA na nejvyšším evropském standardu, změnilo nové vedení na jakýsi paskvil italské (proč?) kuchyně.

Když zaměstnanci nechtěli „roztočit motory“ a kašlali na to a dělali jenom dál svou práci, ke které podobně hloupá hesla nepotřebují, přišlo vedení s dalším úžasným nápadem: Polepili letiště ještě daleko stupidnějšími hesly: „Máme správné řízení! Snížili jsme počet manažerů o 47%.“ (Tj. prodali catering a cargo i s manažery). „Jedeme nahoru! Předpokládaný zisk pro rok 2007 je 100 mil Kč.“ (Co to je?) „Dokážeme jít po svých! Naše výkonnost se zvedla“, ovšem na konec perla: „Odražili jsme se klepším výkonům, vypadáme lépe a je o nás zájem“. To je bomba!

Jenom naprostý ignorant změnil logo firmy, která patří k nejstarším v oboru na světě. A přesto to títo „manažeri“ udělali. Říká se tomu neudta k historii firmy. Lidé,

kteřím je jedno, jestli řídí elektrárnu nebo banku, nejsou spjatí s historií ničeho, mají v účtě jenom sebe. Nedokážu si představit, že by přišel nějaký manažer k Fordovi a chtěl by změnit image firmy tím, že změni tradiční logo. Vedení ČSA se nemohlo podílet na restaurování Tupoleva 104, který katapultoval společnost v padesátých letech do čela světových leteckých společností. Zato vzápětí provedli bombastický křest letadel, který stál pár milionů. Titopánové asi nikdy ve své nabubřelosti a soběstřednosti nepochopí, že tím urazili duše lidí, kteří jsou s podnikem spojeni, mnohdy i po několik generací. Lufthansa, SAS a jiné společnosti si v letech svých výročí nechávají alespoň jedno letadlo nastříkat do historických barev, ČSA zcela toto logo změni. Za tím účelem si vedení vytvořilo oddělení „Korporátní identifikace“, což je skupina mladých lidí, kteří o podniku nevědí vůbec nic a vymýšlejí takové hovadiny. Když se kdosi zeptal ing. Lašáka, proč změnilo logo společnosti a barevné schéma letadel, řekl, že staré schéma a logo jsou spjaté s komunistickým režimem a nové logo prý ukazuje dynamiku společnosti(!). Kdyby si dal trochu námahy a podíval se do historie společnosti, zjistil by, že trojbarevné schéma je z roku 1991! Logo a písmena jsou tradiční od 20. let. To on ovšem nemůže vědět, když řídil banku, ČEZ a potom třeba půjde řídit úspěšné dráhy a s aeroliniemi nikdy neměl nic společného. Až půjde se svou suitou řídit třeba Plzeňský Prazdroj, mohl by změnit zelenou barvu loga na červenou a písmena mu nějaký umělec udělá počítačem! Zajímavé je, že na takovou hovadinu nepřišli ani Lufthansa, ani Air France, kteří si stále drží svá původní loga. Asi nejsou s dostatek dynamičtí!

S Tvrdíkem přišli do vedení ČSA absolventi vysokých válečných škol, politici, velitelé tankových vojsk a jiní exoti. Tak se stal vice prezidentem pro personalistiku RSDr. Ryban, původním povoláním politik. Šéfpilotem byl ing. Jusko, absolvent vysoké válečné školy v Kyjevě. Tito dva zůstali i po nástupu ing.

Lašáka u ČSA. RSDr. Ryban je i nadále personalistou a ještě k tomu jednatel společnosti ČSA Services, kterou vede jistá paní Rybanová.... Každý mechanik, který chce k ČSA, musí nastoupit nejprve k Services a později možná i k ČSA. Stejně tak nakladači a uklízečky. Šéfpilotem se stal ing. Janík, původně manažer společnosti TOMA, která vyrábí limonády. V tisku se nechal slyšet, že ho už nebavilo dělat limonády, tak si udělal pilotní výcvik a šel řídit piloty ČSA. Jakou asi může mít takový člověk mezi ostatními piloty autoritu? A hádejte, jaké džusy se podávají na palubách letadel ČSA? Ano správně, TOMA! Tedy jenom v turistické třídě, v bussines class se podávají skutečné džusy, které jsou z ovoce... Tak tedy na zmrzlinu s vedením společnosti? Ne, děkuji, nechci. Asi by mě zhořkla v puse. ***

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.7.satellite1-416.com

www.7.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

RESTAURACE V ZÁPADNÍM TORONTU!

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954

Licensed under L.L.B.O.

Joe Karol
(416)767-8882

781 Annette Street
Toronto, Ontario M5S 2E4

KRATŠÍ JMÉNO, VÍCE MÍSTA!

Trans-Com Transport je nyní TCT

www.tct-ltd.com

INTERNATIONAL FREIGHT FORWARDERS

Změnili jsme lokalitu, abychom mohli nabídnout kvalitnější služby!

- Skladovací prostory činí 55,000 čtverečních stop
- Blízko mezinárodního letiště Pearson v Torontě
- Snadný přístup ke všem dálnicím
- Bezplatná telefonní linka zůstává 1-800-354-9046

TCT týdně přepravuje zboží mezi Severní Amerikou, střední a východní Evropou, s možností distribuce po celé Evropě, Kanadě a USA.

Převážujeme veškeré typy a velikosti nákladů – od špendlíků až po nákladní vozky – včetně automobilů, domácího vybavení, výstavních a technických materiálů.

Celní sklady v Torontě a Praze slouží jako distribuční střediska pro celou Evropu a Severní Ameriku.

Naše letecké oddělení v Praze provádí proclení a distribuci.

Máme více než 25 let zkušeností v mezinárodní námořní, letecké, silniční i železniční přepravě.

Najdete nás: 1260 Kamato Road, Mississauga, Ontario, Canada, L4W 1Y1
info@tct-ltd.com • www.tct-ltd.com • Tel: 905-361-2743 • Fax: 905-361-2753

TORONTO • PRAHA • OTTAWA • MONTRÉAL • BUFFALO • CHICAGO • ATLANTA

Febiofest: Svět rozpadu v zrcadle pražského festivalu

Patří ke koloritu české mediální scény, že každý filmový festival je ten nejlepší, po všech stránkách každoročně rekordní a vždy záživě hvězdný. Jednotlivé přehlídky bojují o mediální renomé i o finance z veřejných zdrojů všemi možnými prostředky. Alespoň podle velikášských slov samotných ředitelů je ten největší právě *Febiofest*. V Praze se letos konal od 27. března do 4. dubna, v následujících čtrnácti dnech objede regiony a zavítá postupně do kinosálů Brna, Olomouce, Hradce Králové ale i třeba Českých Budějovic.

Hlučná rétorika jeho zakladatele Fera Feniče je mediálně daleko neagresivnější. Někdejší nonkonformní filmař 80. let (!), autor protirežimního *Džusového románu* (1984) a majitel produkční televizní výroby Febio zvládne bit na poplach před všemi pomazanými mocipány, kteří nedávají dost „kulturních peněz“, a přitom chválit vlastní program až do filmového nebe. Ale tomu se dnes říká marketing. „Žijeme v takové době,“ se začalo říkat v Praze.

Buď jak buď, *Febiofest* je slušnou festivalovou alternativou i s dalšími unikáty, například během své patnáctileté existence se nejvíce a nejčastěji proměňoval. Nakonec mu ani nic jiného nezbyvalo, neboť v kulturně bohatém hlavním městě musí stále dokola bojovat osvětským a vlastním tvář. Pro zajímavost

Febiofestu se začalo s úsměvem říkat „festival pracujících“ - do kina tu chodí Pražané po pracovní době.

Způvodní domácké přehlídky televizních filmů, videa a fanovských snímků se nejdříve vyvinul obří multikulturní festival přibližující četné národní a teritoriální kinematografie a world music. Tradičním podtématem se ustálily filmy přibližující (sexuální) menšiny a extrémní společenské jevy. Před třemi lety se pražská přehlídka pokoušela (neúspěšně) stát konkurenčním podnikem samotného karlovarského festivalu a slibovala mezinárodní soutěž! Jenže v rozhodující chvíli odstoupil bohatý telekomunikační sponzor. Naposledy tak došlo k proměně loni na podzim, kdy byla starost o dramaturgii festivalu svěřena do rukou dlouholetých programátorů

karlovarské sekce Nezávislých Štefana Uhríka a Hana Cielové. A světe div se - *Febiofest* nakonec získal i svou oplakanou soutěž, byť byla vypsaná pouze pro v Česku neuvedené evropské filmy. A byť souborem porotců byla zvolena laická skupina třiatřiceti obyčejných Pražanů z ulice v čele s architektem Janem Kaplickým.

Zpráva z poločasů rozpadu

Nebylo tedy divu, že po tomto přestupu festivalové sezóny byl letošní program trochu více ambiciózní i upřímný. Lépe řečeno nabízí poctivější i drsnější obraz současného světa, aniž bychom jej mohli podzírát, že by o něco temnějšími či nezávislejšími díky se snažil zalíbit pohodlného publiku. Vznikl tak docela sugestivní obraz našeho světa, nad nímž už nelze mávnout rukou. Ačkoliv ubylo projekcí, přibýlo odvážných filmů například z vylučného roterdamského festivalu, který se zaměřuje na začínající, nesnadné a nezávislé filmaře. Mezi jinými byl uveden vítězný thajský snímek z letošního ročníku téhle nizozemské přehlídky *Nádherné město* (*Beautiful town*) Aditya Assarata. Příběh zachycuje prchavé city i nálady přímořské komunity, traumatizované nedávnou katastrofou tsunami. Ana tomhle pozadí líčí neokázalý milenecký příběh místní hoteliérky a architekta z hlavního města. Tak trochu nerovné setkání bez budoucnosti ale přesto jistě ještě nezacelené rány, a logicky hrozí tragickým koncem, jenž přichází stejně nečekaně, jako se tehdy přičítily přivalové vlny.

Staré rány zase po postkomunistické zběsilé transformaci připomínal estonský film *Magnus* debutující režisérky Kadri Kousaarové, který byl uveden na festivalu v Cannes. A představte si, vyhrál hlavní cenu *Febiofestu*. Snímek viděný očima mladé generace pojednává o nemocném, nezakotveném chlapci, který v sobě nese dramata i traumata zběsilého společenského přerodu. Poté, co jej stihne vážná plicní choroba, se opakovaně pokusí o sebevraždu. Přitom se musí konfrontovat se svým otcem, kdysi dobrodruhem, využívajícím nastalé situace k tomu, aby začal podnikat a vozit na západ lehké ženské. V podtextu zazní otázka, jak dále žít a jaký hledat smysl v duchovně zbídačelé a penězi rozvrácené zemi, kde zůstalo tolik hořkosti.

V tomto kontextu bylo docela zajímavé, že naopak cenu domácí kritiky Kristián získalo Nikolaevovo nízko rozpočtové retro ...a bude hůř, které je adaptací kultovní Pelcovy knihy z prostředí undergroundu 70. let.

Zlatí a neznámí Maďaři

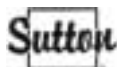
Ze středoevropského teritoria byla na festivalu zastoupena především maďarská tvorba, která také přispívala k poctivějšímu obrazu té naší současnosti, byť jsou její současné filmy českému divákovi pohříchu neznámé. Ke koloritu naší komerčně ostudné distribuce patří symbolicky i skutečnost, že kromě ojedinělých projekcí na festivalech či v pražském Maďarském kulturním středisku není mnoho příležitostí, jak se se nejlepšími tituly téhle kulturně blízké země seznámit. *Febiofest* uvedl mimo jiné

sociální minimalistickou *Iščinu cestu* (*Iščka Utazasa*), která byla k vidění na loňském torontském festivalu. V ní se setkáváme s dalším hrdinou z východoevropských zdevastovaných koutů bída a beznaděje. Režisér Csaba Bollóklíci odyssey dvanáctileté dívky, která utíká před vlastním osudem z hornického městečka v Rumunsku, aniž by na ni čekal za humny alkoholické rodiny a plodem zoufalého děčáku o mnoho šťastnější osud. V balkánském světě, kde je všechno na prodej kromě její lásky k malému bratrovci, se zcela nemelodramaticky stává kořistí mafiánských obchodníků s bílým masem.

Kinematografie téhle středoevropské země se na světových festivalech těší reputaci snad právě proto, že není tak uzavřená ve své zemi, ani divácká, natož mainstreamová. Navíc těží stále z tradice 80. let, kdy se maďarský film mohl rozvíjet v experimentálním studiu Bély Balásze nebo v podmínkách relativně liberálnější cenzury. Maďaři díky tomu dnes točí reflexivní filmy o společenském přerodu postsocialistické společnosti, o nové svobodě i nevábných realitách rychle nabytého kapitalismu. A oproti českému filmu, jehož umělecká kontinuita byla po Československé nové vlně na 20 let mnohem brutálnější přetržena. Zajímavé porovnání v čase nabídl tři obrazy (v širším smyslu pojetého) dospívání mladé generace po devětaosmdesátém, jež zastupovaly na *Febiofestu* volnou trilogii Ference Töröka. Zjednodušeně řečeno jeho *Moskevské náměstí* (*Moskva tér*), *Sezóna* (*Szezon*) a *Overnight* dokazují, že o současnosti lze mluvit i bez sentimentu, laciného humoru či dobráckých podnikatelů jako z příručky a „product-placementových“ jogurtů na zažívání. Navíc nenajdete zde ani hlášky, ani fetující teenagery, kteří mají depky.

A nakonec za pozornost letošního ročníku festivalu stála i kanadská část programu. Přehlídka uvedla podle mého názoru nejlepší film loňského roku ze země javorového listu, jímž byla *Doba temna* (*L'age des tenebres*) Denyse Arcanda, autora slavného *Keřiše z Montrealu* a bilančního komorního dramatu *Invaze barbarů*. Tentokrát ale zahallil bolestný psychologický příběh epochy do hávu sociální komedie s prvky absurdity. Sledujeme trampoty i ztroskotání Jean-Marca Leblanca, toho nejobyčejnějšího outsidera a zároveň vládního úředníka, který byl kdysi intelektuálním i odvážným hrdinou převratných 60. let. Ale dnes stáme se svou přepracovanou manželkou, lhostejnými dětmi a hlavně marnými fantaziemi i zmarněnými nadějemi. S pomocí průzračného humoru a zkratkovité ironie se tu Arcand odvažuje mluvit o naší už zcela šílené současnosti, kde se lidé učí povinně smát, nerozumí vymknuté době a unikají do nejbizarnějších virtuálních fantazií. Přitom on sám vidí věci, které už ani běžné nevnímáme a raději nad nimi zavíráme oči. Snad proto platí, že žijeme v „době temna“, ať už v rumunském pekle nebo v bohaté kolonii Montrealu.

Michal Procházka,
redaktor deníku Právo

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zasilání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitosti, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage
416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

V novom roku 2008 veľa lásky, pozhnanai, štastia a úspechov v práci a v osobnom živote čitateľom Satellitu želá

Luba Henderson

DENNÍ KRONIKA

12.4.2008

**Časté otázky o eure
Kto a kedy určí konverzný
kurz koruny a eura?**

Bratislava-sme-Konverzný kurz stanoví Rada EÚ pravdepodobne v júli 2008. S výškou kurzu musia súhlasiť všetky štáty eurozóny a aj Slovensko. Návrh na určenie konverzného kurzu podáva Európska komisia. Rada EÚ rozhodnutie prekonzultuje s Európskou centrálnou bankou.

Konverzný kurz bude stanovený so šiestimi platnými číslicami - dve pred desatinnou čiarkou a štyri desatinné miesta. Hoci konverzný kurz bude oznámený už v lete, bude účinný až od zavedenia eura na Slovensku, teda od 1. januára 2009.

15.4.2008

**Elektronikou z ciziny lze ušetřit
tisíce korun**

Praha-právo/Jakub Svoboda-Elektronika v Česku už několik let po sobě rychle zlevňuje. Kdo však chce ušetřit ještě víc, musí ji nakupovat za hranicemi.

Ceny v západní Evropě, a především ve Spojených státech jsou u některých výrobků až o polovinu nižší.

Často propastné rozdíly v cenách zatím příliš nesmazala ani dlouhodobě posilující koruna, která zlevňuje elektroniku i většinu dalšího dováženého zboží.

Například cena notebooku Dell Latitude D 600 je na amerických internetových serverech proti nabídkám v Česku stále ani ne poloviční: 339 dolarů, což po přepočtení současným kurzem 15,7 CZK/USD je 5322 Kč. U nás se ale běžně prodává za cenu kolem 11 tisíc Kč.

Digitální fotoaparát Olympus MJU 830 Silver lze v Česku koupit za 5490 až 5990 korun - vyjde tak až o tisíc Kč draž než v Německu nebo Rakousku.

Kupní síla Čechů je však zejména kvůli výrazně nižším mzdám proti Rakušanům a Němcům přibližně poloviční. Navíc za starší typ výrobku často zaplatí český zákazník tolik, co na Západě stojí novinka. Značné rozdíly jsou i v cenách CD a DVD nosičů.

Hudební cédéčka se dají například ve Velké Británii pořídit až o šedesát procent levněji, celková nabídka je přitom mnohem širší než u nás.

Koruna byla v posledních týdnech vůči euru meziročně silnější zhruba o 12 procent, k dolaru pak za rok zpevnila dokonce zhruba o čtvrtinu. Ještě před rokem se dolar obchodoval za více než 21 korun, nyní je pod 16 Kč.

„Ceny elektroniky by tak měly jít výrazně dolů. Teoreticky by elektronika dovážená z dolarových oblastí mohla být až o čtvrtinu levnější než před rokem. Ve skutečnosti je ale pokles cen mnohem mírnější,“ upozornil analytik společnosti Citco - Finanční trhy Jiří Šimek.

Zvláště znatelné by mělo být zlevnění zboží dováženého přímo z Asie, za které se platí v dolarech. Ceny elektroniky v českých obchodech však byly podle údajů Českého statistického úřadu v únoru meziročně nižší jen o 11,4 procenta.

„Ceny zboží na trhu nemohou reagovat tak rychle, jak se mění devizový kurz. Současně je nutné připomenout, že ceny těchto výrobků na našem malém trhu jsou vyšší také proto, že jejich uvedení na trh a prodej je zde z hlediska reklamy apod. nákladnější než například na

**ZLATA PRAHA PRODUCTIONS USA
H & S PRODUCTION CANADA**

Karel GOTT

**Canadian Tour 2008
Special Guest Felix Slováček**

TORONTO May 11 8:00 PM Roy Thomson Hall Ticketmaster 1-877-833-3110 http://www.ticketmaster.ca Roy Thomson Hall, 416-872-4255 http://www.roythomson.com	VANCOUVER May 14 8:00 PM Chan Shun Concert Hall Ticketmaster 1-877-833-3110 http://www.ticketmaster.ca Chan Shun Concert Hall, 604-280-3311 http://www.chancentre.com	EDMONTON May 18 8:00 PM Winspear Centre Tickets: http://tickets.winspearcentre.com Charge by Phone: 780-428-1414 Toll Free: 1-800-563-5681
---	---	---

more info at www.KarelGott.ca or Canada@KarelGott.ca

Logos: H&S, TCT, OK TOURS, TATRA-TRAVEL, ZLATA PRAHA, CANADA: X ENTERTAINMENT, embe

velkém trhu v USA,“ vysvětlil nepoměr Šimek.

Ceny v Česku zvyšují také náklady na přepravu a nezbytné technické úpravy výrobků. Podle některých expertů je to však i vinou daleko menší konkurence a nižší poptávky v ČR. Obchodníci si tak podle nich mohou dovolit držet ceny proti jiným zemím relativně vysoko.

Podle samotných prodejců ale ceny v tuzemských obchodech klesají rychleji než u našich západních sousedů.

„Za poslední tři roky se propadly ceny notebooků v naší nabídce z průměrných 30 tisíc korun včetně DPH na dnešních 13 500 korun. V kompaktních fotoaparátech jsme v roce 2006 měli průměrnou cenu 5900 korun, loni 4500 a letos 3200 korun,“ potvrdil Právo generální ředitel společnosti Electro World ČR Jiří Klíčník.

Elektronika je nyní jednou z mála skupin výrobků ve spotřebním koši průměrné české domácnosti, jejíž cena v důsledku vládních reforem a vývoje na světových

tržích meziročně klesá. Představuje přitom asi jen 1,7 procenta spotřebního koše.

Ve srovnání se západní Evropou či USA je v Česku dražší nejen elektronika, ale třeba i oblečení. Naopak za většinu služeb, jídlo, pivo či nájemné se u nás zatím platí o něco méně.

Z nejrůznějších průzkumů vyplývá, že stále více Čechů vyrazí každoročně za nižšími cenami do obchodů v zahraničí, a to zejména před Vánoce.

Vysněné zboží za příznivější cenu je však zpravidla možné objednat i přes internet s pomocí kreditní karty.

**Zabiják Kutílek přiznal
po 18 letech pátou vraždu**

Plzeň-právo/Patrik Biskup-Jeden z nejbrutálnějších zločinců devadesátých let Michael Kutílek se po osmnácti letech přiznal k páté vraždě. Osmapadesátiletý muž si odpykává doživotní trest za čtyři vraždy, které spáchal společně s Josefem

Kottem, o šest let mladším.

Pátou Kutílkovou obětí byl podle policie devatenáctiletý mladík, který na jaře roku 1990 v Plzni zemřel na ulici na následky bodného poranění srdce.

„Poznatek k možnému pachateli osmnáct let staré vraždy jsme získali ze zadržené korespondence mezi odsouzenými ve věznicích. Případ jsme proto znovu otevřeli a zahájili úkony trestního řízení. Při výslechu se podezřelý Kutílek k činu doznal. Jeho výpověď v hlavních rysech koresponduje s tím, co bylo zjištěno tehdy při ohledání místa činu,“ řekl v pondělí Právu Václava Brýdová z Krajského státního zastupitelství v Plzni.

Podle ní ale Kutílkovi další trest za pátou vraždu nehrozí. „Případ jsme odložili pro nepřipustnost trestního stíhání z důvodu značného časového odstupů, který přesáhl zákonem danou dvanáctiletou promlčecí lhůtu,“ vysvětlila Brýdová. Proč Kutílek mládku zabil, také není zcela jasná.

POKRAČOVÁNÍ NA STR.9

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 9

„Konkrétní motiv neznáme,“ upřesnila žalobkyně.

K doživotnímu trestu odsoudil Kutlíka s Kottlem Krajský soud v Plzni v roce 1995. Uznal je vinnými, že v květnu 1990 postupně během šestačtyřiceti hodin zabili čtyři náhodně vytipované lidi. Pátý člověk jejich útok přežil.

Nejprve zastřelili důchodce ve vratnici podniku v Nýřanech, o dvě hodiny později celkem osmdesáti bodnými ranami usmrtili dvě sedmnáctileté stopačky. Další oběti byl taxikář, kterého v autě popravili střelou do zátylku.

Obrovské štěstí pak měl anglický řidič kamiónu, kterého u Plzně zastavili převedení do policejních uniform a z bezprostřední blízkosti ho střelili do hlavy.

Ten jen zázrakem unikl smrti, ale zůstal doživotním mrzákem.

16.4.2008

Předseda SNS hovorí, že nikdy nič neukradol a spochybňuje důveryhodnosť dokumentov ÚPN

BRATISLAVA-sme/Silvia Pňáčková-Koaličným partnerom predsedu Slovenskej národnej strany Jána Slotu neprekáža, že podľa dokumentov z archívu Ústavu pamäti národa kradol v Rakúsku autá a na Slovensku vykradol obchod.

Premiér Robert Fico, ktorý si Slotu vybral za koaličného partnera a z poslancu ho povýšil na člena koalície rady, jeho konanie neodsudzuje. Spochybňuje informácie Ústavu pamäti národa (ÚPN). „Predseda vlády viackrát vyjadril svoj názor na nízku dôveryhodnosť zväzkov ŠtB, najmä voči osobám, ktoré v minulosti emigrovali,“ povedala jeho hovorkyňa Silvia Glendová.

Sedemnášročný Slotu mal vykradnúť obchod v obci Koš v roku 1971 a zakrátko na niekoľko dní emigrovať do Rakúska, kde mal vykrádať autá. Keď po jeho štvorčlennej skupine išla polícia, vrátil sa s kamarátom späť na Slovensko.

Predsedu SNS včera bránila správou, že jej predseda nikdy nekradol. Slotu sa k prípadu nebude vyjadrovať.

Za krádeže Slotu nikdy odsúdený nebol, v archíve ÚPN nie je ani vyšetrovací spis z jeho emigrácie. Súd ho vtedy odsúdil na podmienený trest.

V policajných archívoch záznamy o vykradnutí obchodu z toho obdobia už pravdepodobne tiež nie sú. V archíve ministerstva vnútra v Levoči záznam hľadali, ale zatiaľ ho nenašli. Archivujú tam len závažné trestné činy a vykradnutie obchodu, pri ktorom mali spôsobiť škodu za 22 tisíc korún, do tejto kategórie nepatrí.

Slotu bol v minulosti podľa týždenníka Plus 7 dní právoplatne odsúdený trikrát.

V máji 1979 ho mal okresný súd v Rožňave ako 24-ročného odsúdiť za to, že opitý napadol po hádke Ladislava B. Spôsobil mu pomliaždeniny na tvári a krvné podliatiny. Dostal trest v podobe zrážok zo mzdy.

V roku 1983 sa postavil pred Okresný súd v Prievidzi za to, že ako vedúci bankový technik dal svojim podriadeným nesprávny pokyn, na základe ktorého vznikol na pracovisku požiar.

Taký istý problém nastal na jeho pracovisku aj o rok, ale vtedy ho amnestovali. V prvom prípade dostal ročný podmienený trest.

Premiér nedávno kritizoval sudcu Ústavného súdu Juraja Horvátha, že súdi napriek tomu, že bol právoplatne odsúdený za daňový delikt. Dnes má už trest, tak ako Slotu, zahladený.

Predseda vlády podľa Glendovej na výroku o Horváthovi trvá. Zároveň položil denníku SME otázku „ako chce Slotovu mladícku bitku porovnať a spájať s týmto prípadom“.

Slotu včera nezdvihol mobilný telefón, v pondelok na otázku o vykrádaní odpovedal „vy ste všetci šialeni“ a zložil. Hovorkyňa SNS Jana Benková v platenej správe spochybnila dôveryhodnosť dokumentov v ÚPN. Ústav vedie nominant SNS Ivan Petránsky.

„Spisy ŠtB žiadny zo súdov neuznal ako dôkaz, pretože nie sú hodnoverné a nezakladajú sa na objektívnych skutočnostiach,“ napísala Benková. Ak by boli informácie pravdivé, vtedajšia moc by si podľa nej nenechala ujsť príležitosť Slotu potrestať.

Benková vyzvala televíziu Markíza, ktorá informáciu zverejnila, aby sa Slotovi ospravedlnila. Média podľa nej na predsedu SNS útočia, aby prekryli krízu v opozícii. SNS novinárov vyzvala, aby Slotovi netelefonovali a posielali otázky písomne hovorkyni.

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN existuje již 54 let. Nachází se 80 km na S od Montrealu v lesích Laurentinského pobříží. Tábor vlastní pláž na jezeře Lafond. Tábor pro děti od 6 do 15 let bude mít opět jeden třítydenní turnus, a to od 6. do 26. července. Cena pobytu je stejná jako vloni: za první dítě je to 2755/1 týden, 5505/2 týdny a 7405/3 týdny. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10%. Při plnění do 1. května 2008 se poskytují další sleva 5%. Seciálně slabší případy se těší individuálně. Výhody pro děti: kvalitní program, dobré jídlo a levné poplatky.

Do tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky, ani slovensky. Ať si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky. Hledáme placené kuchyňky a vedoucí k dětem, (či výměna za pobyt dětí). Přihlášky na dětský tábor a na plzeň jsou na internetu: www.hostyn.org. Kontakt: Josef Masant, Tel. 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, health.vrhali@vymptice.cz, Viera Šebenesová, Tel. 514-385-5153, vseben@hotmail.com, Stáňa Hlavová, Tel. 514-362-0155, stania17@yahoo.ca. Zdeněk Nosek Tel. 514-365-8863. **Tábor křesťanských rodin** je od 23. do 30. srpna. Informace: paní Hana Drábová tel. 905-875-1605.

Členství v Asociaci Hostýn (A.H.): Členové, zaplaťte členský příspěvek na rok 2008 (20\$). Vašna bronza bude v Montrealu 30. dubna. Mámte zájem na rozšíření členské přílohy. Za získání každého nového člena můžete dostat 10\$. Příloha je na internetu, nebo volejte členy výběru (viz výše). Členové mohou pozitivně ovlivnit naši činnost do budoucna. Mají nejen jednorázovou slevu 25\$ pro dětský tábor, ale i slevu při pobytu v chatkách (85\$osoba na den místo 105\$; děti do 12 let zdarma). Elektrina na vaření a sprchy s teplou vodou jsou v ceně. **Tradiční pout'** bude letos 19. srpna. Během dětského tábora je tábor uzavřen pro veřejnost. Před dětským táborem a po něm je tábor otevřen pro rodinné dovolené. **Přijďte mezi nás!**

6,8,11

NitraTravel INC
Inspired Travel Solutions

“HOW DO I GET
TO PRAGUE THIS SPRING?”

Call us for answers about comfortable travel
& connections to fit your budget

OTHER EXCITING HOLIDAY PACKAGES ARE WAITING FOR YOUR CALL

Fax: (416) 504 8186

E-mail: nitratravel@gmail.com

662 Queen Street West, Toronto ON M6J 1E5

(416) 504 - 3800 or 1-800-825-7577

TICO
reg. 2631380

Hezký důvod k jásání, když máme chuť do psaní

Druhé digitální povídky!

Kolem Vánoc se Mervyn při naší regulérní besedě v kavárně *Books&Beans* optal, kdo řekl: „Každý voják nosí v torně maršálskou hůl?“ a významně se šklebí, kdykoliv mne chce nasytit v trapné nevědomosti.

„Napoleon,“ vyhrknul jsem zbytečně horlivě, a Mervyn pokračoval: „Tato chytrá věta o lidské citlivosti je v moderní době neužitečná, protože není dost válek ani místa pro více maršálků než už máme.“ Ale, dodal s důrazem, „chci tuto chytrou větu parafrázovat do naší digitální doby: Každý člověk nosí v hlavě knihu, která by měla být napsána.“

To je dobrá věta, řekl jsem, a hned jsem vyprávěl Mervynovi historku, jak jsem před deseti lety pojal úmysl napsat a vydat knihu: tehdy jsem byl zcela pohroužen do marketingu počítačové přípravy softwaru na změnu tisíciletí - Y2K; provedl jsem sérii osvětlených a docela úspěšných přednášek pro různé sudburské organizace. Tímto konáním nadmíru povzbuzen jsem se tehdy rozhodl napsat o významu Y2K a změně první číslíce tisíciletí a dopad na historická data v počítačích, a že o tom napíšu poučnou knížku.

Tehdy jsem vyhledal místního nakladatele, který se zájmem vydavatele vyposlechl můj pozornostihodný záměr, prohlídl si 60 stránek textu a řekl:

„To je výborná myšlenka,“ a řekl mi, že za 10 000 dolarů pro mne zařídí editování a vytištění tisícovky Y2K knížek, které můžu rozdat anebo rozprodat jak se mi bude hodit.

Když jsem tento návrh přednesl v naší firmě, tak se mi vysmáli a úmysl vydat knihu zanikl.

Popravdě se o Y2K mluvilo jenom před rokem 2000 a potom už vůbec...

Mervyna moje historka, jak jsem chtěl vydat knihu, pobavila a řekl, že mi ukáže vynikající software zvaný *BLURB*, který umožní každému, kdo si troufá, vydat knihu...

Jak slíbil, za pár dní po této rozmluvě přišel Mervyn k nám do firmy - popřál všem Štastné Vánoce a zároveň natáhnul software *Blurb* (www.blurb.com <<http://www.blurb.com>>) Evě do počítače.

Proč Evě a ne mně bylo okamžitě jasné - Eva má knížku o klasickém Římu v hlavě, což Mervyna nadchlo a se mnou se na téma psaní knihy přestal bavit. Medle po Novém Roce, když naši mladí nakrmení a obdarováni odjeli do vlastních jeskyní, Eva začala studovat software *Blurb*, psát svou *Římskou story* a vkládat fotografie do textu.

S nemalým zájmem jsem její psaní *Římské story* sledoval: nejdřív minila napsat dvacetistránkovou zprávu o naší pětidenní návštěvě Říma v 2007. Za pár dnů měla napsaných 40 stran textu. Když se koncem února překulila přes 60 stránek, rozhodla dost! A zadala svůj text k vytisknutí šesti knížek z firmy *Blurb*.

Co jsem zatím o autorce Evě neobjasnil je to, že Eva studovala klasickou historii, s důrazem na Římské Impérium, celých těch 35 let, co spolu žijeme. Když naši dva synové končili střední školu s výtečnými výsledky a domáhali se post-pubertální svobody a samostatnosti, coby vlastníci řídičského průkazu (nikoliv automobilu), Eva moudře přenesla čas vyvázaný z péče o syny na péči o sebe a započala vysokoškolské studium klasické historie na *Laurentian University*. Tímto způsobem transformovala tu pernou periodu v životě ženy, matky a pečovatelky, kdy potomci se trhají od domova a vyprazdňují ženám smysl života, Eva si vyplnila čas horlivým a metodickým studiem latiny, řečtiny a klasické historie.

Eva zavedla tradici slaviti významná jubilea v Římě: naši stříbrnou svatbu (1999), svoje padesátiny, či moje šedesátiny. Osobní zkušenost s Římem byla čtyřnásobně fascinující.

Sledoval jsem Evino tvůrčí úsilí bedlivě: až do chvíle zadání výtisku šesti knížek, bylo to experimentování s psaním knížky zdarma.

Tento fakt, že člověk píše může psát, aniž by za to platil, mi připadá pozitivní a okouzující; zvláště v případě užívání softwaru, který nejdřív zaplatíme a teprve pak zjistíme, že to není to pravé a software se v mnoha případech neuzivá i když byl zaplacen. Ale nejen v softwaru, ale kurzy cizích jazyků se nejdříve platí, a pak se teprve zjistí, že učení jazyka je vlastně dřina. Anebo kurzy výuky hry na hudební nástroj - posli nám peníze, a pak si dělej co chceš, veskrze nic. Je známo, že mnoho koupených knih není nikdy přečteno - neb lákavých knih je mnoho, ale dobrých knih je málo.

Takových příkladů, kdy cosi napřed zaplatíme než zjistíme, že se to nehodí, je mnoho.

Eva zadala vytištění své knížky v pondělí a v pátek přišla poštou krabice z tiskárny *Blurb*.

Otevřeli jsme krabici spolu, viděl jsem na Evě, že je napjatá, jak se její dílo vyvedlo. Co budu povídat - 60 stránek vytištěných na nádherném papíru, svázané do knížky s pevným hřbetem, fotografie v nádherných barvách, text graficky uspořádaný a úhledně vytištěný byl pro autorku, Evu i pozorovatele kosmickým zážitkem.

Zatelefonoval jsem Mervynovi, že knihu o Římu máme doma a Mervyn se přihnál za půl hodiny; byl okouzlen. Držel knížku v ruce, listoval a mudroval nad mluvoou cestou mezi úmyslem napsat knihu a ohmatávat vytištěnou knížku; Eva svítila jako zářivka a jeden výtisk Mervynovi věnovala - vždyť on to byl, kdo jí *Blurb* ukázal.

V následujících dnech se u nás objevilo tučet našich známých zvědavých na výsledek. Pozoroval jsem radost autorky, ale více mne zaujaly svítilící oči, ve kterých se dala číst jednoduchá věta: TOHLE DOKÁŽU TAKY! (teď když vidím výsledek.) Přišel Petr Bernier, který se léta obírá nápadem sepsat historii své průkopnické rodiny a za týden mi volal, že už má třicet stránek a knížku rozdá na výročním sjezdu rodiny Bernierů.

Jamie okamžitě urychlil knižní zpracování služební cesty do Španělska a

Kniha Marie Gabánkové s více než padesáti barevnými reprodukcemi *body broken body redeemed*

FORGOTTEN
NEWS

Published by PIQUANT EDITIONS
in Great Britain, 2007

Cena 30 dolarů!

Zájemci zavolejte na tel. číslo

416/535-8063

nebo 416/530-4222

E-mail: gabankova@paintinggalleries.net

www.paintinggalleries.net

nebo

P.O. Box 176, Station E., Toronto, ON M6H 4E2

Portugalska.

Mark dokončuje s pomocí *Blurb* své milované téma o otevření severní plavební cesty.

Eva ukázala svou knížku členům svého klubu *Aikido* (eh, říká se tomu dojo), a šest aikidistů tímto časem píše svou knihu.

Každá knížka napsaná a vydaná prostřednictvím firmy *Blurb* se přesune do *Blurb* obchodu, kde je k dispozici zájemcům k zakoupení. Tato část podniku *Blurb* dává autorovi možnost, aby jeho dílo bylo dostupné veřejnosti (<http://www.blurb.com/bookstore/detail/188377?alt=ROME%2C+as+listed+under+History>) a je nemalé potěšení autora, být zveřejněn.

Seděl jsem s Mervynem u kafe v kavárně *Books&Beans* vyprávěl jsem mu o těch svítilících očích budoucích autorů a dal jsem mu plnou satisfakci, že jeho parafráze Napoleona, že KAŽDÝ ČLOVĚK NOSÍ V HLAVĚ KNIHU, se dle mého pozorování 100% potvrdila. Mervyn se potěšeny usmíval a řekl, že to není jedna kniha v hlavě, ale TUCET knih!

Pak jsme velebili digitální revoluci, která umožňuje nápady před deseti lety téměř neproveditelné (bez značné finanční investice) a Mervyn se rozpovídal o moderních depresích a syndromech - což je jeho oblíbené téma, o lidech, co nevědí, jak dobře se mají.

Doma jsem uviděl Evu ťukat do počítače; podival jsem se na monitor přes rameno, což nemá ráda, a vidím, že píše třetí kapitolu své druhé knížky *Veselé historky z nudné historie*.

Zavolám Mervynovi a povím mu, že měl s tím TUCTEM knih v hlavě pravdu; bude mít radost - jako má každý, když se treťí do černého.

Ross Firla- Sudbury

Test: Autobus jede doleva

90 % děti předškolního věku v USA odpovědělo na otázku: "Proč si myslíš, že autobus jede doleva?" děti odpověděly:

"Protože nevidím dveře autobusu, ty jsou na druhé straně."

Jak se teď cítíte??

Zaslal jj.

